

og blev vedtaget den Gang. Fra den højtærede Ministers Side blev der rejst adskillige Indvendinger mod Ændringsforslagets Affattelse og vistnok ogsaa med Rette. Det foreligger altsaa nu paa ny i en Form, som forhaabentlig ikke vil kunne misforstaas. — Ændringsforslaget under Nr. 8 er paa en Maade en Genganger. Ved anden Behandling blev dette Punkt stemt ud af Lovforslaget, men den højtærede Minister har meget ønsket dette Stykke af § 24 ført tilbage til den oprindelige Affattelse, og ved fornyet Overvejelse har Udvalget ogsaa erkendt Betimeligheden af dette Ønske. Naar Udvalget ved anden Behandling foreslog at ændre Lovforslagets Tekst paa dette Punkt, saaledes at Ordene „herunder Skibsføreren“ skulde udgaa, saa var det bl. a., fordi man ansaa disse Ord for overflødige og ikke antog, at nogen Fører for Skibe paa over 20 Registertons havde under 2,400 Kr. i aarlig Løn. Det er imidlertid blevet oplyst, at det meget vel kan finde Sted, at Skibsførere have en mindre Løn end 2,400 Kr., og da det ikke har været Udvalgets Mening at udelukke disse Skibsførere fra at faa Del i Statstilskuddet, foreslaar Udvalget paa dette Punkt at føre Forslaget tilbage til sin oprindelige Skikkelse.

Ændringsforslaget under Nr. 9 er stillet til § 32. I denne Paragraf hedder det, at „saafremt en efter denne Lovs § 4 forsikringsberettiget Person ved Skibets Totalforlis eller paa anden Maade forsvinder under Forhold, der lade formode, at han er omkommen, uden at det dog er muligt at føre noget Bevis for dette, skal hans Død anses for godtgjort, saafremt der ikke inden 2 Aar efter det Tidspunkt, paa hvilket det sidst er konstateret, at han var i Live“ osv. Det foreslaas her at ændre dette Udtryk i Paragraffen „noget“ Bevis til „et efter Omstændighederne tilstrækkeligt“ Bevis. Denne Ændring vil ganske sikkert ikke være overflødig. Man tænker sig f. Eks., at et Skib afgaar fra Christiania og sejler til København. En Matros forsvinder under Rejsen og bliver borte, han bliver vadsket over Bord af en Sø. Der er ingen, der har set det, og følgelig kan der ikke føres noget Bevis for, at han er død. Imidlertid ere alle paa Skibet vidende om, at denne Matros har været til Stede paa Skibet, maaske indtil det var i rum Sø. Naar han altsaa ikke længere findes paa Skibet, er det jo utvivlsomt, at der er sket et Ulykkestilfælde, og i saa Tilfælde vilde det jo være ganske urimeligt, om hans efterladte skulde

vente i to Aar, indtil Forsikringsraadet ansaa hans Død for at være godtgjort. For at bøde paa dette Forhold har Udvalget foreslaaet at indsætte i Stedet for „noget“ Bevis „et efter Omstændighederne tilstrækkeligt“ Bevis.

Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 10 om Lovens Ikrafttræden har Udvalget ikke kunnet opnaa fuld Enighed. Jeg skal kun derom lige nævne, at det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) ikke har ment det rigtigt at indrømme Indenrigsministeren Ret til at fastsætte Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Det er jo ikke nogen stor Uoverensstemmelse, der findes mellem Udvalget og det ærede Medlem. Jeg har det Haab, at naar det ærede Medlem har hørt den højtærede Ministers Udtalelse, vil han føle sig tilfredsstillet. Hermed tror jeg at have omtalt samtlige Ændringsforslag og skal anbefale dem til Vedtagelse.

Martin Olsen: Jeg kan i det væsentlige henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser om de her til 3die Behandling foreslaaede Ændringer, og jeg anbefaler derfor at vedtage Ændringerne saaledes, som de foreligger fra Udvalget. Jeg kunde selvfølgelig have ønsket, at det Forslag, som nu foreligger, [og som vel sagtens om lidt vedtages her fra Folketingets Side, havde været anderledes paa forskellige Punkter. Navnlig kunde jeg have ønsket Lovforslagets § 8 affattet saaledes, at enhver Tvivl var udelukket om, at ogsaa alle Søfolk, der fare med danske Skibe, have en Ret til at være forsikrede, idet jeg har ment, at der i Paragraffens nuværende Affattelse kunde ligge noget af en Fare for, at Rederne for at unddrage sig Forsikringspligten maaske fortrinsvis ville antage Folk fra Lande, som ikke have Gensidighed med Danmark, og som saaledes ikke blive forsikrede efter nærværende Lov. Det er ikke lykkedes at faa dette Standpunkt igennem her i Folketinget, men jeg siger, at selv med denne Mangel, som der formentlig er, vil jeg anse dette Forslag for at være et Fremskridt. Jeg vil nu haabe, at den ærede Indenrigsminister, naar han skal til at udpege de Folk, der skulle sidde i Arbejderforsikringsraadet og varetage Loven, naar den en Gang bliver vedtagen, da vil tage det Hensyn, jeg har henstillet til ham, og tage Repræsentanter blandt Folk, der udpeges fra de bestaaende Sørbejderorganisationer, Lovforslaget omfatter. Det er jo kun en for-